

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 15, II. пов.
Ковто пошт. шлях. 26.726
Адреса тел.: „Шлях—Львів“
Число телефону 261.

Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 2.70 К.
квартально 8.—
піврічно 16.—
річно 32.—

у Львові (без доставки):

місячно 2.40 К.
квартально 7.—
піврічно 14.—
річно 28.—

За зміну адреси
платять ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитива, двохлінійна
тов. 40, в надісланні 60, в
оповістках 80 с, в редакційній
часті 1 К. Поділяється пре
зміна і заручки 150.

Незрозумілі стрічки 1 К.

Сталогоголошення окремою

умовою.

Одні арнарієк копії

у Львові 10 с.

на провінції 12 с.

Видав.: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейно.

Для відбудови нашого життя.

Львів, 30. січня 1917.

В справі відбудови українських економічних, культурних і просвітних організацій відбуло ся в понеділок дня 29. с. м. під проводом г-ра Костя Левицького засідані Виділу Ради Красного Союзу реалізаційного при співучасті відпоручників краєвих інституцій: „Просвіта“ (дир. Галук), Сієський Господар (д-р Макух, д-р Величко, реф. Павличковський), Товариство педагогічне (д-р Макарюшка), Дісттер (д-р Федак), Земельний Банк гіпотечний (д-р Кульчицький), Краєвий Союз кредитовий (д-р Голубович), Краєвий Союз консумційний „Народна Торговля“ (реф. Е. Нагірний, люстратор Семчишин), Краєвий Союз господарсько-торговецьких спілок (дир. Коренець), Краєвий Союз молочарський (дир. Кисілевський) і Краєвий Союз збуту худоби (д-р Макух).

По відкритті засіданя Головою дир. Омелян Сасич начеркнув як задачу сей „Спільної Організації для відбудови“:

1) обдумувати і вишукувати на спільних засіданях способи і дороги до віднові поодиноких організацій, розсіяних по краю;

2) слідити за способами користаня з фондів публичних, призначених на відбудову краю;

3) старатись всякими можливими способами, а в особіна через українських відпоручників до дотичних централів відбудови краю, о узнанні всяких подрібних інформацій і о узисканні рівнорядного трактованя українських інституцій з прочими інституціями в краю при відбудові;

4) взаємно собі помагати при відбудові у всіх напрямках, а в особіна через спільне видаванє друком потрібних поучень, квестіонарів ітп.;

5) взаємно себе контролювати на спільних засіданях, щоби робота відбудови не спиноваха ся непотрібно а поступала можливо скорим ходом наперед;

6) в сій спільній роботі приймаєть ся принци поділу праці в тім розуміню, що кожда з краєвих інституцій, репрезентована в „Спільній Організації відбудови“, задержує свою повну

автономію і працює над відбудовою своїх, собі приналежних організацій в краю.

Як найближшу задачу „Спільної Організації відбудови“, що як раз тепер є на часі, зачеркнув референт:

1) виведати в краєвих централах відбудови рівномірне трактованє українських інституцій з прочими інституціями в краю;

2) спонукати сі інституції, що розсіяні по краю вже є чинні, щоби в міру потреби безпроводочно скористали з помочи, яку уділяють краєві центральні відбудови;

3) старати ся всіми можливими способами відновити і повернути до життя ті інституції і організації в краю, які ще доси не є чинні.

Потім порішено отсі внесеня референта:

1) просить ся українських відпоручників до краєвих централів відбудови полерти всі змаганя „Спільної Організації відбудови“ в справі відбудови українських інституцій;

2) признаєть ся як конечно потрібне, щоби кожда з наших краєвих інституцій спонукала свої (собі приналежні), вже діяльні підорганізації в краю, щоби вони в міру потреби безпроводочно скористали з помочи, уділюваної з фондів, призначених на відбудову краю;

3) признаєть ся як конечно потрібне, а) щоби кожда краєва інституція в своїм обсямі діяльності безпроводочно підняла всі можливі заходи в цілі урухомлення тих своїх по краю розсіяних інституцій, які ще доси діяльності не розпочали, та б) збрала потрібні дані що до теперішнього стану їй приналежних інституцій в дорозі обіжників і квестіонарів, по можности як найскорше;

4) поручаєть ся президії „Спільної Організації відбудови“ для удержаня одностійности акцій в порозуміню і при співучасті дотичних краєвих інституцій виготовити друком потрібні поученя і квестіонарі, які мають бути залучником до подань о поміч до краєвих централів відбудови;

5) просить ся всі краєві інституції, заступлені в „Спільній Організації відбудови“ пере-

слати президії сей організації по можности як найскорше проект квестіонарів, які уважали би за вказанє розіслати;

5) кошти друків покривати будуть поодинокі краєві інституції в відношеню до запотребованя дотичних друків, а евентуальні дальші кошти адміністрації покривають всі інституції по можности рівномірно.

По узваленю сих рішень, приступлено до точки другої. Дир. Коренець арифрував справу віднові приватної і спілкової торговлі. В дискусії забирали голос пп. д-р Кульчицький, д-р Говикович, дир. Рожанський, д-р Макарюшка, люстратор Семчишин, д-р Макух, дир. Савич, д-р Витвицький, ревіз Стернюк, реф. Е. Нагірний, дир. Кисілевський і д-р Федак. Почім дальшу дискусію відложено на слідуєче засіданє.

Поворот вивезених з Росії.

Від нашого постійного дописувателя.

Відень 26. січня 1917.

Президія Загальної Української Ради через весь час своєю правильного функціонуваня робила постійно заходи, щоби склоновати нашу дипломатію до ужитя як найбільше енергічних засобів до приневолєня російського правительства, аби воно повернуло назад до рідного краю ті сотки Українців і Українок, які внаєзено до Росії під всякими титулами. Річ є одначе через російський пасивний опір не йде так гладко, якби воно могло здавати ся, почимо всякої учинности дипломатії монархії, та посередництва нейтральних дипломатичних заступників, які опікують ся австрійськими горожанами в Росії. Російська армія по Горлицях пішла в супереч міжнародним постановам боєв проти цивільного населєня і Росія вже другий рік держить вивезених Українців на засланю в дуже прикрах відносинах.

Сего тижня поновив голова З. У. Р. пос. д-р К. Левицький інтервенцію в уряді справ заграничних в справі наших вивезених Українців до Росії і на основі одержаних ним інформацій

можна надіяти ся тепер рішучого звороту в цій справі і її повороту на користь.

По довгих домаганнях поведо ся іменно дипломаті Австро-Угорщини й Німеччині заключити загальну угоду з російським правительством в справі повороту вивезеного населення. Після сего договору мають бути відпущені додому передовім усі жінки та чоловіки у віці до 17 р. життя, та старші поза 50 років; передвиджується одначе вивозене у віці служби військової, коли дана особа покажесть ся нездібною до військової служби.

Розуміється, що поки що нема означеного речення, коли має почати ся сей обмін, а значаючи значаї російського уряду, можна припустити, що він не подарує собі нагоди, щоб найти мотиви до придержання декого навіть з поміж таких осіб, що відпадали під згадану угоду. Та не зайвим буде і те пригадати, що від хвилі видачу вивезеного населення з місяця поселена до опущення границь російської імперії минає звичайно ще дуже багато часу. Бож

Письмо Вільсона до сенату і вигляди на мир.

Неутральний голос.

"Neue Zürcher Zeitung" пише:

Письмо Вільсона до американського сенату знайшло у воюючих сторін, загалом беручи, таке саме приняття, як його остання нота. В антанту невдоволені й відкинені в умотивованім, що тільки побіда антанту може здійснити благородні цілі Вільсона; в центральних державах принципіально згоду з мировою думкою й застереження що-до подробиць, при чім иноді кладеть ся більший натиск на точні, в яких Вільсон годить ся з центральними державами, а иноді навпаки на домагання, які стоять у противенстві до становища центральних держав. В кімні приятелів мира згідні що до того, що письмо Вільсона у всяким випадку піддержало акцію за миром і зберегло її перед забуттєм, в яке попасти грозило їй по останній відповіді антанту.

Хоч за сям поглядом промовляє багато, одначе все таки треба мати на увазі, що значна частина Вільсона для акції за миром не треба перецінювати. Воно не більше, тільки хіба менше від його попередньої ноти здібно спричинити швидкий кінець війни. Тоді Вільсон виступив був з практичним пропозицієм, яке могло вважатися першим кроком до розпочаття мирових переговорів, і зажадав подання мирових умов обох сторін. Після того, як та проба мала тільки частинний успіх, Вільсон не продовжує тих своїх заходів, тільки виставляє в імені Америки нову мирову програму, яка не покриваєть ся з домаганнями жадної з воюючих сторін.

Чеза се способом заключення мира не дізнав упростення, тільки ускладненя. Бо воюючі сторони мусили би не тільки порозуміти ся з собою, але ще вволити домагання, які ставити до них найбільша неутральна держава в імені цілої людськості. Далі треба мати на увазі, що вже само бажане Вільсона, щоби мировий до-

рос. уряд переводить над ним догту політичну карантану в тюремних стінах, щоб опуская Росію людина не могла збагнути, що саме діється в масовій тюрмі народів в хвилі її впаду.

З сей причини саме не можна означити, коли верне з Росії дальша частина закладників, які вже досі мали вихати з місяця дотеперішого побуту, як прихр. інспектор Матіа і другі.

При кінці сих стрічок згадаємо, що разом з п. Т. Рутювським вернула до Австрії буковинська Українка Михайлина Кляп, виміняна за жінку ред. Д. Янчевецького, котрий мимо засуду на смерть пішов в обмін за Рутювського. Пані Кляп — як нас інформують — мило німецького навішшає Українку, нар. учителькою і жінкою команданта жандармерії з Чорнаки. Російські в-асти запроторили її були в Наримський край — будимо за шпіонажу.

говір містив рівночасно основи для постійної інтернаціональної організації держав, противить ся становищу центральних держав, які справу закінчення війни хотять трактувати окремо від справи заложення інтернаціональної організації, що отже навіть що до предмету будучих мирових переговорів нема єдності. Таким чином, в сім напрямі інтервенції Америки могла би радше утруднити ніж облекшити переговори.

Проти сього можна би сказати, що з другої сторони рішуча воля Америки довести війну до швидкого кінця і її постанови недопустити до надмірного використання есентуальної повної побіди одної сторони, скріпити морально рух за миром у воюючих державах. Одначе питане, чи сям що досягнеть ся, доки військово положення і ще більше військової наміри остануть такі невяснені як тепер.

Крім того має письмо Вільсона, коли оцінювати його з практичного становища, дві недостачі. По-перше є воно занадто загальне і полишає багато подробиць, які війна поставила на денній порядку, а тимчасом при заключуванні мира треба буде ті підрядні справи (прихр. малі пересування границь) полагати так само, як великі інтернаціональні правні конфлікти. Падцифістична програма, яку розвиває президент Вільсон, є безперечно ділом не якогось незначного ума, одначе таке наукове трактоване справи відділяє від актуальних спірних питань занадто глибока пропасть, щоби можна було надіяти ся безпосередно впливу. А тільки пропозиція, які мали би безпосередній вплив, могли би привести кінець війни! По-друге нема в письмі Вільсона ніяких даних, що думають зробити Сполучені Держави, коли-б на письмо їх президента воюючі держави були глухі. Чи можна вірити, що воюючі сторони, які вже півтора року ведуть проти себе боротьбу, вкладаючи в неї все своє істноване, дадуть ся одним маніфестом відвести від своєї дороги. Це було-б бажане, але можливим видасть ся воно аж тоді, коли для одної або для обох сторін зникне всяка надія на поліпшене воєнного положення. Тоді американське пропозиціє стане пригожою підставою до переговорів.

Українська Парламентарна Репрезентація дякує отрим всім Вп. Землякам, що зволити вложити добровільні дари на фонд "Народної Оборони" і просить з дальшими датками поспішати на адресу Ю. Романчук (Wien I. Parliament).

Ю. Романчук, Др. Петрушавич, др. Н. Трильовський.

Збіжевий монопол в Німеччині після війни?

"Berliner Tageblatt" пише: Як довідуємо ся в поінформованих кругах, вирішено вже задер-

жати державний збіжевий монопол в Німеччині і після війни. Збіжевим торговцям не ввалять ся ніякого відшкодованя. Однак ще не певне, чи парламент згодить ся з тим пропозицієм.

Перегрупування армій антанту.

БАЗЕЛЬ (Прив. тел.) Після доповіді бернського Вунд а на відтинок фронту між Галлицією і Реної прийшло в останніх тижнях після до десяти російських дивізій, щоби держати Галлицю так довго, як се тільки буде можливе, в цілі оборонення лінії Серету. Як пише "Zürcher Tagblatt" "Русское Слово" заповідляє перегрупуванню військ антанту на сході і на заході. Англія мала би послати ще більше військ на Французський фронт, Франція доставила би часті своїх сил на Італійський фронт. Італія знов вишле кілька своїх корпусів на Балкан і в ті цілі Італійська воєнна управа видала вже потрібні зарядження.

Що діється в Греції?

В Греції антант досягнув те, що його прикази про перевіз грецьких військ з воєнної області виконують ся без опору і точно; вивушено те-ж на волю увязнених сторонників Венізелоса. Та проте блокада грецьких берегів ще не знесена; антант задумує що-ино тоді знести її, коли Греція сповнить всі його домагання з всею докладністю. Важне те, що на приказ представників антанту з острова Кітери знов видалено приклонників Венізелоса. Той острів, подолений перед південно-східним крєм Лаконії та поза, так сказати, призначеною сферою влади Венізелоса, та як довго він був в руках його правительства, загрожував королівській влади на Пелопонезі. Коли отже тепер антант знов віддав згаданий острів королівському правительству, то тим виявив довіру до короля Константина, якого йому перед кількома тижнями ще відказував.

НОВИНКИ.

Львів, 30. січня 1917.

— Цісар до Польнів. "Polsische Stimmen" пишуть: Дня 21. с. м. прийняв цісар Агенора гр. Голуховського на окремішній аудієнції. При тій нагоді цісар кілька разів дав вислів своєї найкращій симпатії до польського народу та поручив гр. Голуховському, щоби те подав до відома польському колесу.

— Чи є українська захоронка і церква? Пишуть нм: "Gazeta Lwowska" ч. 18. з 21. січня 1917. доносить, що в Овєнцімі будувать ся великий барак для "uchodźców", де вже є "kościół i ochronki". Се певно також для нещасних эвакуованих Українців. Запитаю: чи забезпечені там інтереси нашого обряду? Рівнож у Львові при вулиці Кадетській вистає "przychodnia" для полишених дітей і сиріт — запитаю: чи забезпечені там інтереси нашого обряду?

— Відзначенє німецького генерального конзулару у Львові Кореспонденційне бюро оголошує: Німецький генеральний конзуль у Львові п. Евард Гайне одержав від німецького цісара особливе відзначенє у виді зелізного хреста II. класу на біло-чорній стряжці. Для осіб, які не мають нагоди на фронті добути собі зелізний хрест, є таке відзначенє незвичайною почестью.

— Чернін чи Чернін? З Відня нам пишуть: Редакція "Діла" транскрибувала досі імя австро-угорського міністра загр. справ так, наче-б се було імя мадарське або німецьке. Тимчасом імя "Czerwin" є походження чеського і читаєть ся "Чернін".

— За границе можна вислати в Австрії ноти австро-угорського банку і посвідчення касові воєнної каси повичкової, як також чеки і векселі валюти коронкової тільки за дозволом австр. Централі денна. В разі висилки їх грошовими листами або вартісними пакетами має надавати предложити такий дозвіл урядови поштовому на самій висилці виписати увагу: "за дозволом австрійської Централі для денна в дн. ..."

— Комітет повітових рад. Польські дзєвники доносять, що дня 22. січня відбулися у Львові збори повітових рад із східної Галичини в цілі утворення організації, яка би заступала гаплицької автономні уряди, що з приводу воєнних воля не урядують, в виконуваню їх прав і обов'язків. До стійлішого виконуючого андалу вкрито: кн. Владислава Санігу як представителя, Фелкса Гнєвоша як його заступника, Олександра Домбського, др. Адама Галжевського, Владислава Країнського і др. Станіслава Рудольфа.

РАВТ
 НА ДОХІД НЕМІЦЬНИКІВ
У. О. С.
 ВІДБУДЕ СЯ
 ДНЯ 2 ЛЮТОГО 1917.
 В САЛІ
 ТОВ. ІМ. М. ЛИСЕНКА.

Виконуючий виділ має помагати сторонам в приватних і публичних справах, при яких рішучо треба спадальності горожанських чинників.

— Святий Іорданське в Мор. Остріві. Українське Тов. „Просвіта“ в Мор. Остріві діє за своїх земляків як може і старається, щоби їх примусовий грецький побут на чужині хоч як так уприсминти. За старанням виділу сего Товариства відсвятковано дня 19 січня с. р. перший раз в Мор. Остріві свято Іордану. Службу божу в р. кат. церкви „Спасителя“ співав при участі оо. Цідуника і Благі в Йосових куратів, о. кан. Редкевич зі Станиславова, тепер перебуваючий в Більську. Мішаний хор під умілою управою п. Панасюка співав знаменито. Церков величезна була повна. Особливо наших жовнів було кількасот, бо управа Товариства подбала через письмемну і особисту інтервенцію у військових властей, що Українці жовніри гр. кат. обряду були в сей день на час Служби Божої від обов'язків звільнені. Само водосвяття відбуло ся з браку процесії в нутрі церкви. Також були запрошені і на се торжество явились: За політичний уряд: староста д-р von Гіммайндлер і шеф державної поліції п. надкомісар д-р Бендель, за міську раду адвокат д-р Кравець, за жидівську віроісповідну громаду адвокат д-р Тільф і мн. ин. Всім подобав ся наш спів і вісправа в церкві. На сім місці висказуємо подяку всім тим, що причинили ся до звеличчя нашого обряду чим небудь, а особливо складала подяку щирю для о. каноніка Редкевича, котрий не жалував труду і приймав аж в Більську, щоби особисто взяти участь в Богослуженні і то цілком безінтересовно. — С. Хандога.

— Красів нафтові централь. Для обороту нафтою мають бути заведені для кожного коронного краю окремі уряди при красівих правительствах. Такий уряд має теж бути організований в найближшій будучности при галицьких намісництвах.

— Виділ Української Захоронки у Львові почувать ся до милого обов'язку зложити щирю подяку всім, що причинили ся до уладженя жаланичного вечерку в дни 13. I. 1917.

— мешканці села Михайлів Львівського товариства зложили на коляду народню в день Різдва Христового 500 корон. Гроші розділено: для львівських укр. шкіл на руки Тов. Педагогічного 250 К, для Академічної Помочи 150 К, для весіних сиріт 150 К. Честь такий громадї.

†
 За упокій бл. п.
Барвінського Володимира
 основника і першого редактора „Діла“
 і ба. п.
о. Йосифа
 автора трагедії „П. Полуботок“
 відбуде ся поминальне богослуженє в пятницю д. 2. лютого с. р. о 8 1/2 рано в Успенській церкві, на котре запрошася Родина.

Господарка военного часу.

В справі розпродама овець з евангуованих повітів оповістило ц. к. намісництво дня 12. січня 1917 р., що з огляду на шораз більші трудности в перезимованю сих овець поручило ц. і к. районним командам в Новім Санчі і Тарнобжегу розпродати їх межі рілників. Інтересовані есенуально відпоручники рілничих Товариств мають в справі закупи сих овець звернути ся до дотичних районних команд.

Хто штун rogatof худоби (клявінку)
 задуме управа барахів в Гмінді помістити у рілників в Галичині на кілька місяців в сей спосіб, що віддасть їх в перехованє рілникам, котрі зголосять ся о се до ц. к. намісництва, краєвої Централї для господарської відбудови краю, секція П. Краків вул. Чиста ч. 16. Титулом винагородженя за перехованє буде Управа платити по одній коронї від штуки денно. О худобу старати ся можуть рілники, ослі на захід від Сану.

В справі зберення запасів вики до засіву відвало ц. к. намісництво всіх ц. к. старостів і ц. і к. районних командантів, щоби звернули увагу інтересованих кругів на конечність збереженя посіданих запасів вики до засіву, як також запобігали уживанню вики на корм для

худоби, бо красіві запаси є дуже обмежені а вигляди уанская позакрасівой вики на засів дуже малї.

В справі обоготу пільним горохом (відміни „пелюшка“ — Sandergas) і люпином

видав Уряд для виживленя людности дня 28. січня 1917 р. розпорядженє, котрим занято всі запаси пільного гороху і люпину з днем оголошеня сего розпорядженя.

Хто посідає більшу скількість понад 100 кг. пільного гороху або люпину, обов'язаний найдалше до 10. лютого с. р. оголосити се в повітовій політичній власті. Зголошенї запаси перейме Воєнне Заведенє для обороту збіжжєм за ціну по 40 К. за 100 кг., а люпину 50 К. за 100 кг. гороху. Решту засобів, яка останє по покриттю запотребованя на засів, перегаже Воєнне Заведенє для обороту збіжжєм Централї наш. Ані люпину, ані гороху пільного не вільно уживати до переріпки в промислових підприємствах без дозволу Уряду для виживленя людности.

В справі обов'язкового грису,

належного рілникам від збіжжя, яке віддають комісіонерам Воєнного Заведеня для обороту збіжжєм, відало ц. к. намісництво дня 19. січня 1917 р., обіжжєм до всіх ц. к. старостів і п. і к. районних командантів, в якім поручас їм пильнувати, щоби комісіонери Воєнного Заведеня для обороту збіжжєм виваляли за всігди продуцентам при викупї збіжжя квіти на побір обов'язкового грису (краску зелену), а опісля щоби уряди громадські не заволодали з предкаданєм виказів повітовим заступникам, бо стверджено, що в многих случаях задля недостатчі наглядю уряди громадські не сповняють точно свого обов'язку предкаданєм виказів і що заступники красівой Централї наш не виконують як слід своїх чинностей.

При тій нагодї визнає Красівє Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові загал своїх членів, щоби у власнім інтересї старали ся на час відобрати належну їм скількість обов'язкового грису, а то тим більшє, що як довго не відобрати продуценти належного їм обов'язкового грису, так довго Красівє Централї наш не може задиспонувати так званним вільним грисом, і наділати рілників ним, дійсно потребуючих грису.

Управління збору сїном і соломою

Ц. і к. команда районних команд постановила приказом з дня 30. грудня 1916 ч. 7770, що всякі посвідчення транспортні, гіданї на віданї на вивіз сїна поза Галичину, а нечисленними винятками, оголошеними в залучинку до того приказу, тратять обов'язуючу силу з днем 31. грудня 1916.

Сю постанову доповнила згадана команда приказом ч. 16 з дня 6. січня б. р. 155/Л, в тім напрямї, що перевіз сїна в нутрі краю з одного повіту до другого зедїзницею або кіньми зробила зависимим від дозволу дотичної районної команди.

В справі закупки лошаць

В 1917 р. визнає ц. і к. військова управа годівельників коний, щоби в цілі продажї зголошували ся до дня 15. лютого 1917 свої двої і трїлїтї а також і старші лошаць, надаючи ся до асентрунку до „К. и к. Inapzierender der Pferdegazung des Militärkommandos Lemberg“, (передтим „Remontenassistentkommission № 3“) derzeit in Mähr. Ostrau.“

На волинські школи

„Патновсистема“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подїї тим дорожшї і важнїшї для української справи, конечні як найскоршї і найбільшї жертви.

Оля Чайківська 5 К. Саліна Адріянєвич Хирів, Нусю Німетовську уч. VIII кл. гім. СС. Василянєк, Славка Войнарєвського уч. VIII гім., Сясю Яворську уч. VIII гім., СС. Василянєк і Володимира Целевича судю, всіх у Львові. — Волод. Сенчинєнє хорунжий у Відинї? (Дн): Михайла Білика гім.: учид, в Яворові, Романа Гаванського хорунжого УСС, Дмитра Парашука Marinegarbrig. Поля, Олександра Сусюжа в Берї, однок. добр. Кашубського Василя пол. поч. 63. — о. Стадник Андрій, Николаїв 20 К.: Впр. оо.: Юліана Твардисевича, декана з Лолянки, Петра Яшука з Підгорока, Івана Павлуєвича з Підмихайла, Івана Рошака з Вістової, Михайла Якубова з Стрентова. — о. Г. Мороз, Борніс 10 К (Дн): оо. Кароля Федоровича в Губичах, Івана Волоєвського в Сокалі, Алексея Очабрука в Волинці, Івана Федєвича в Турш, Альбіна Добрянського в Волоснян. — Куакиївна Стефа, Бушів 5 К (дять) (Дн): о. Андрій Пшепор-

ського, полєвий духовник УСС., пп. проф. Дмитра Грегонієвського в Перемишлї, Івана Лалори хорунжого полєва почта 26, Іліна Озаркевича УСС у Львові „Народна Лічниця“, Янку Романєвичу в Кришинї п. Медичній, Івану Раковську в Бузачівцях і п. Семєна Мигала богослова IV р. в Перемишлї. — Ірина Стецівна з Литви 5 К: п. Е. Стецев з Бенькової Вишні, п. Зеновію Косоноцьку з Залїської Воли, п. Петра Подолька з Папіна. — Андрій Бучак, поручник з 5 полку тяж. арт. 10 К: д-ра Осипа Задучного шефа лікаря з І. І. В. 30, Михайла Даникова, поручника з Каїв. Sch. Rgt. I., Корнила Кірюка, поруч. з 95 п. п., Миколу Адльєвєвича поруч. при 13 корп.сі, Володимира Гамала надпоруч. при 18 п. кр. об.—Микола Тварділо 20 К: Петра Гриньєвського, Льва Ореста Редкевича, Евгєнійє Перфєцьку у Відні. — Зофія Домбчевська 2 К.: о. Евгєна Лотоцького, Наталїю Кмишкєвич у Відні, Марїю Галицьку, Лукїю Ломинську, Наталїю Ленкєну, Володимира Ленкого, Духу Кружєвську. — Мирослава Домбчевська 2 К.: Евгєна Задучного, Евгєнійє Гринєвського, Святослава Квицєвича, д-ра Романа Перфєцького, Зоку Кружєвську, Ольгу Насальську. — Юліан Павликєвский 10 К. — Ірина Гнатюківна, Львів 20 К.: кliche шо найменше на ту саму квоту: Марїю Левїану студ. мед. у Львові, Ілію Цюкана четара УСС., Олександра Іванчука, хорунжого УСС., Осипа Філяса, Омєлія Мартинєця і Андрїя Кокодінського, всіх трьох студ. мед. у Гмінді, дол. Австрія.—Д-р Теодозій Восвідка Львів 3 К. — Д-р Теодозій Восвідка Львів 5 К. (Дн) — Мар. Саламанчуківна 5 К.: Люсю Радївну і Костусю Диківну у Львові, хорунжого Юліана Головієвського пол. почта 212, однорічнїх добровольцїв: Африкана Хруща тепер у Відні і Івана Глузовєвського етапова почта 182. — Дївчата в Любєлї а коляди 5050 К. Ірина Стеців з Литви 5 К.— о. Іван Кипрїянєнє парох в Немірові 15 К.— о. Іларїон Фєнчинський в Станиславчєку 10 К.— о. Константин Ласїйчук в Лукаманєнї нижїй п. Стрий 10 К.—Громада Стратинє чер. ред. „Дїло“ 22 К.—Михайло Яцив 4 К.: Михайла Антолишина і Івана Черкавського богослова, Михайла Колика хорунжого 9 п. п., Романа Коронїза упр. нар. школи в Тужинєві і Івана Михєловича богослова.— о. Михайло Черняга 5 К.: о. Антона Стєлєха в Радекєві, о. Йосифа Осташєвського в Завадовичах, о. Івана Крука в Ширині і о. Антона Радєвського. — Савицька Стефа 5 К.: пп. Стефу Янєвич, Стефу Туркєвич, Стефу Дудрик, всіх з Львова, Стефу Ульєвську, Ливїєві, Осипа Кєгуца, Закопанє. — Марїя Левїцька 5 К.: Стефію Туркєвичівну Львів, Лїдзю Тустанєвську Вільку Мазєвєцькї, поручника Влода Левїєвського, пол. почта 369, поручника Ольга Лужинського пол. почта 385 і поручника Александра Заворотюка пол. почта 361. — о. Ігн. Ших, парох в Бітли 10 К., Любов Ших 10 К., Геня Ших 5 К., Славко Ших 5 К., Юльєко Ших 5 К. і Ромко Ших 5 К.— не виклюкую нікого. — Марїя Стажинська з Самбора 10 К. (Дн): Ольгу Маковєчку в Мармарош, Сиготї, Михайла Мартинєця, надїнженєра в Самборі, Гуменюків в Мощєніцї, Миколу Стїницького в Кошичєх і Тадея Залєвського в Самборі.

Жертв просить ся посылати до кред. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи коротко адміністрацію „Дїла“ і виликаних.

ПОМЕРЛИ:

Клим Захнянин, вислоужений ц. к. надоборець податковий, родж. в Сїняві дня 11. IV. 1840 р., помер дня 27. I. 1917 р. в Перемишлї в 77 році житя, Покійний служив в Сїняві, Перемишлї, Бучачи, Шшанові, Домброві і Вієничи. Дїччї ставлено його кандидатуру до Союзу в Цшанівщині, почім треба було переноситись на захід. В Перемишлї оснував Покійний wraz з радн. Львом Шєховичем товариство „Руську Бєсїду“ і брав діяльну участь в тамошних українських товариствах. Був він найстаршим братом пок. Анатоля, Івана і Івита. Після епанєсованя був він прятгом пятнайцяти літ касїєром „Вїри“. З першого подружя лишив він сина о. Володимира, дочку Марїю, видану за послом Львом Левїєвським, і учителя гімназїї Кліма. Один з синів, лікар в Раїє руській, д-р Ярослав, умер в надолїстї 1916 року. З другого подружя з Клименєвськї, з род. Круликєвських, лишив Покійний двоє дїтїй, Наталїю і Марїєну, що служить на фронтї і через те участи в похоронї отця взяти не мїг. Похорона відбули ся при участї шєсти свєщєнників, бляшїї і дальшої родини та великого числа перемиської інтелїгенції дня 29. I. 1917 року.

ОПОВІСТКИ.

З Народної Торгової. Отрим дозволяємо собі пригадати, що Загальні Збори членів „Народної Торгової“ за адм. рік 1915/16 відбудуться в четвер 1. лютого о год. 4. з полудня в власній долі Ринок 36.

Звичайні сходження Учит. Навука по святочних Фейєк відбудуться дня 2. лютого 1917 о год. 10. рано в салі при вул. Мохизького ч. 12. На порядку денним реферат і дискусія на тему: „Дух учительства“. Просить ся о численну участь. За виділ: М. Балицька, голова; О. Козаківич, секретарка.

Наваді стипендії для української молоді. Комітет помічч для укр. шкільної молодіжи в Празі позав до відома, що два народні стипендії по 250 К призначені для учениць і учениць і учениць учительських семінарій. Хто хоче старатись о ті стипендії, має найдалше до 15. лютого с. р. прислати позане і долучити шкільні свідоцтва та свідоцтво бідности під а хресною: Hofrat Dr. I. Polaj in Smichow Prahy, kavce 1268. Поданє має бути рекомендоване і а докладною адресою позавне.

Тов. „Українська Академічна Поміч“ бажає сьогорічних лясниць прийти з помічю не лиш українським академікам виселенцям, але також і шкільній молодіж, українській су. пільности, що вітхас за забавою, тому дня 10. лютого 1917 р. о год. 7. вечером уряджус в салі тов. ім. Ли сенка-прегарні Вечерній сполучені а музично-вокальним продукціям, хоршою товариською забавою та десертним мильм і сподіванок. Стрільська оркестра веселити ме душу мильм гостий а добутий в Ромунії буфет буде сповняти належну свою задачу тм ольше, що гажні там будуть тільки картки хлібної, які свіжо що видав австро угорський банк. Вступ за запрошеннями по 2 К від особи. Добровільні датки на цілі „Акад. Помічч“ приймас ся а подякою. Хтоб черга поміччу не одержав запрошеня, зволить ласкаво аглоосити ся в день вечерниць при ксь: ск рше письменно або устно в льодкльн тов. „Акад. Помічч“, вул. Панська 11а/11. що дня між год. 12—12½.

Конференція антанту в Петрограді

ПЕТРОГРАД (Петр. Аг.) На конференцію антанту прибули сюди: з Франції міністер колоний Думері і ген. Кастельно, з Англії міністер льора Ревельстон і генерал Вітсон, а Італії міністер Сайльора і генерал Руджжені Лягероні.

Конференція буде продовженем конференцій, які відбували ся доси а інших містх. П шлю з установлен: сильних способів для дальшого веданя війни і порозумінє про використанє всіх засобів союзників.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ а дня 30. січня 1917.

ВИНА НА СХОДІ.

На цілій фронті не стало ся нічого особливго.

ВИНА З ІТАЛІЮ.

Виправи наших війск в околиці Горичії лаво увинчали ся успіхом. Під Кастансвіцою відділ полку піхоти ч. 71 вдарил ся до становчя неприятел, локончили кілька італійських компаній, знищили рови і вернуди, полонивши 6 офіцярів і 140 жовнірів та здобувши 2 машинні карабіни. На схід від Вертойби відділи а і к. болку піхоти загязного ополченя ч. 2 привели в подібній виправі 27 полонених і 2 машинні карабіни. Наші місцевости між озером Гарда і долиною Ечі буци також вчера острилювані.

ВИНА НА БАЛКАНІ.

Не було зміни.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаєер

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

а дня 30. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наслідника престоло Рунібрехта: На фронті Артоа були перепалки внаслідк відділів. Між Анхрою і Сомжою хвилями сильний гарматний агонь.

Група війск німецького наступника престоло: Вечірні наступи Французів на гору 304 були безуспішні.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Між Балтійським і Чорним морем не стало ся нічого важного.

Фронт Македонський: В луку Черни і в долині Струми перепалки внаслідк відділів.

Перший ген. квартирмайстер Людendorfe.

ЖЕРТВИ

На Українську Захоронку у Львові аложили в коронах:

Марійська конгрегація при церкві О. О. Василіяні 84—, Монастир О. О. Василіяні 10—, о. Микола Любимський з Чесник коло Рогатина з коллади 120—, адвокат Др Еван 100—, Др Е. Гросман 10—, о. М. Левицький Князівське 20—, Громада Оброшин і Баргати 50—, о. Охримович Східниця 10—, Громадяни з Винник 25—, о. Гр. Тимчишин Коопельники 14—, Молодж з Раєнова 30—, Йосиф Сахрин з Берна 10—.

За що Виділ „Української Захоронки“ складає отрим в імени дрібної аітвори щирю подяку 85 1—1

Оголошення.

НОВІ ЛЬОСИ Австр. Черк. Хреста на голтійку ооло 33 К на салати 5 льосів за 19 К а в ратах по 5 кор. Перша рата а семид. в кор. 50 сот., дальше по 5 кор. — Прозо гра вкє і лютого. Головна авгр. 500 000 К. ДИМ БАНКОВИЙ VIIA 7—7

SCHÜTZ і CHAJES
Львів, пл. Марійська 7.

Учителі німецької мови пошуую. Ласкани услух а Адміністрації „Діла“ під А. К. 77 3—3

Львкці гадяє правницє а ріжних клас. — Ласкани аглоосити а позане услухи просить славу на адресу: „Білу-вазія“, Бельова п. Сняжа. 81 2—2

Дуже важне!

Хто хоче без учителя изучити ся по німецьку, не хай аложить собі сєчас українсько-німецький

САМОУЧОК

указу О. СОЛТИСА (3-є виданя). Ціна і К 30 сот. а приточною оплатою і К 0 сот. (10 штук 2 К 30 сот. 25 шт. 2 К 80 сот. вже оплачено). Вислє ся лише а голтійку. Замовленя і гроші прошу прислати на адресу: А. ОКПИШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага! Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу изученя! Важне і для учителя удальних початків німецької мови. 70 4—30

Важні справи!

Загальні Збори „Українського Товариства для пошираня ремесла і промислу“ 2. лютого с. р. о год. 10. перед пол. — Саля „Зері“, вул. Вірменська ч. 25. Вл. Чавни і Прихильники

Приходіть конче!

87 1—2

Одиноке українське

Тов. взаїмних обезпечень на житє і рвкці

„КАРПАТІЯ“

Почесний президент Його Ексцелленція мьтє-полит граф Шептицький.

Товариство оперте на взаїмности, а через а зиски припадають самим членам.

Ручитє вже по трех літах неоспоримість і аспі-пальстє обезпеченя.

Правне по трех літах право викупу, а також вже по трех літах уайлоку позички на цнє-відсотки.

У всіх справах авертати ся на адресу:

ЛЬВІВ, — вулиця Руоьна ч. 18
Години урядові: від 8. до 2.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОТЕЛЬ

„НАРОДНОЇ ГОСТИНИЦІ“

створшена а зрєствосаного а обмєненого порукою у ЛЬВОВІ бул Костюшка ч. 1.

Стаді електричного трамваю. — Трамвай ч. 9.

Ціни комнат від К 2 — нише.

Товариство правма позав членів що найбільше а ашма уділом а вкоти К 20 і гроші на книжочці акладкові на 5%.

Небувале!

Вже вийшов

а українській мові

„Тижневий Календар“

на 1917.

Всі відчували брак такого календаря; наші українські інституції, адвокатські і нотаріальні бюро, Васкопреподобне Духовництво, Лікарі, Адволати, Учтельство.

ФОРМА — ПРАКТИЧНА

даєть ся уставити на бюрку або повісити на стіні.

Вільне місце на записки — має комндий дем.

Ціна дуже арустунна 1-60 сот.

Замовляти: Д-р Григорій Салк
Львів, Ринок 10.

Без попереднього надсланя грошей не прий-маємо замовленя. 12 10—7

НОВІ КНИЖКИ

Товариства „ПРОСВІТА“

1. Календар „Просвіти“ на р. 1917. Ціна 50 сот. На поштову пересилку долучити 30 сот. або режисад 55 сот.

2. Підручник до науки німецької мови. Ціна брош. авр. 3 кор 50 с. а асприкладнє а полотно а витискама 6 кор 50 с. На поштову режисадо, пересалку долучити 55 с.

3. Дотепи, вигадки і жарти. Ціна брошур. 80 с., а аравд. а полотно а витискама 2 кор. 20 с. На поштову пересалку долучити 4) сот.

4. За козацьким хлібом, частя. Ціна 70 сот. а пересалкою о 20 сот. більше.

5. Войнаросський, історична поема — Ціна 20 сот. більше.

6. Ченав нас велика річ, історична образка пересалкою о 20 сот. більше.

7. З кривавого шляху Укр. Січ. Стрільців, оповіданя і опвси. Ціна і кор. 20 сот., а пересалкою о 20 сот. більше.

Кажко вислєзало тільки по отриманню голтійки; на кредит і на посалплатою не вислєземо, в коміс не даємо

Замовленя і гроші слати на адресу: Книжельня Тов. „Просвіта“ у Львові, ринок ч. 10. V. с 2—7

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА“

Ціна: штука 30 сот. (почт. 33 сот.) а 10 штук а почт. оплатою К 3,00
25 7,20
50 13,50
100 25,00

Від 25—100 шт. поручено (рекомендовано).

Вже продає ся відрваний календар на р. 1917. Ціна 1-20 К, а пересалкою 1-50 К. 25—5 Замовленя приймас: 740
А. ОКПИШ, Львів, Кадецька ч. 4.